

Nr 291.

Av herr **Allard m. fl.**, om införande av friluftsdagar vid skolor för yrkesundervisning.

Enligt reglementen för centrala verkstadsskolor, kommunala verkstads-skolor och vissa andra yrkesundervisningsanstalter med heldagsundervisning och en kurstid av minst fem månader äger skolledningen medgiva fyra (i vissa fall sex) hela dagars allmän ledighet.

Ehuru avsikten knappast varit att så skulle ske, ha dessa dagar på vissa håll delvis använts till s. k. friluftsdagar av samma typ som i de högre läroanstalterna, alltså rationellt organiserade övningar under lärares ledning i bl. a. idrott av olika slag, särskilt orientering.

Sagda ledighetsdagar äro emellertid närmast avsedda för andra ändamål, och den till buds stående tiden för ordnad friluftsverksamhet blir därför givetvis alltför knapp för att ett verkligt resultat skall kunna nås med den härunder bedrivna undervisningen.

Vid de yrkesundervisningsanstalter, till vilka statsbidrag utgår med visst belopp per undervisningstimme, torde dessutom skolan ej kunna påräkna sådant bidrag till friluftsdagar. Synnerligen önskvärt vore att ett lämpligt antal dagar kunde få disponeras för friluftsverksamhet även vid yrkesundervisningsanstalterna.

En fast plan för undervisningen skulle då kunna uppgöras liksom vid de högre läroanstalterna och eleverna givas många goda impulser för ett rationellt utnyttjande av de framtida semesterdagarna. Konsten att på ett värdigt sätt umgås med naturen — »naturvärn» — skulle hos dem kunna inplantas, och deras håg för ett stärkande och härdande friluftsliv skulle väckas och förkovras. De tekniska detaljerna i olika slags vinter- och sommaridrott skulle kunna effektivt demonstreras, och särskilt för internatskolorna skulle fritidssysselsättningen få en värdefull hjälp.

I den ålder, eleverna i dessa skolor befinna sig, är det också av stor vikt för deras kroppsliga utveckling att de beredas tillfälle till vistelse i det fria under lämplig väderlek.

Huruvida friluftsdagarna skola bedrivas som halv- eller heldagar torde böra överlåtas åt vederbörande skolstyrelse att bestämma. Med gynnsam övningsterräng inom räckhåll torde i allmänhet halvdagar bäst gynna det avsedda ändamålet och ej trötta deltagarna för mycket.

Organiserandet av friluftsverksamheten kommer givetvis att betyda ett väsentligt ökat arbete för gymnastikläraren och även för vissa andra lärare. I likhet med vad som är fallet vid de högre läroanstalterna bör därför särskild

ersättning till dessa lärare utgå. Dessutom krävas anslag till materiel för friluftsverksamhet (idrottsredskap, kompasser, kartor m. m.).

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att vid centrala verkstadsskolor, flygmekanikerskolan i Mölndal, skolor för viss arbetslös ungdom samt kommunala och enskilda anstalter för yrkesundervisning med heldagsundervisning i kurser av minst fem månaders längd efter skolledningens bedömande lämpligt antal friluftsdagar må kunna anordnas utan att därigenom minskning sker i skolan eljest tilldelat statsbidrag, samt

att särskilda medel ställas till dessa skolors förfogande för gäldande av med organiserandet och bedrivandet av friluftsverksamheten förenade kostnader.

Stockholm den 23 januari 1947.

Henry Allard.

Erik Brandt.

Fritz Persson.